

Lekcja 1

6 kwietnia

NAJWIĘKSZA WOJNA ŚWIATA

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Ap 12,7-8.

Zakres studium: Ap 12,7-9; Kol 1,16; Ez 28,12-15; Iz 14,12-14; J 17,24; Rdz 3,15.

Wprowadzenie: Ta lekcja jest wprowadzeniem do zagadnienia wszechświatowego konfliktu czyli wielkiego boju między Chrystusem a szatanem. Rozpocznemy nasze studium od przeanalizowania zarówno genezy zła, jak i Bożego rozwiązania problemu ludzkiego upadku w grzech.

Szereg aspektów kosmicznego konfliktu wymaga rozważenia. Po pierwsze, walka dobra ze złem nie trwa wiecznie. Rozpoczęła się w Niebie, kiedy Lucyfer, stworzona istota, pociągnął za sobą część aniołów do buntu i rzucił wyzwanie Bogu, wiecznemu Stwórcy i Królowi wszechświata. Tak więc wiemy, że zło, podobnie jak diabeł, miało początek, a zatem z całą pewnością będzie miało także koniec.

Po drugie, wszechświatowy konflikt ukazuje zupełną niekompatybilność dobra i zła. Żadna ze stron nie może współistnieć z drugą stroną ani jej tolerować. Każda domaga się wykorzenienia drugiej. Kiedy zło zaistniało, zakwestionowało nie tylko wieczną naturę Boga, ale nawet Jego prawo do istnienia i panowania.

Ponadto wielki bój eliminuje wszelkie formy filozoficznego czy religijnego dualizmu, w ramach którego dobro i zło miałyby być współwieczne, wzajemnie równoważne i jednakowo niezbędne. Biblijny światopogląd wyraźnie wyklucza potrzebę istnienia zła. Nie potrzebujemy zła, by doświadczać dobra i doceniać je. Zło nie wzmacnia dobra, ale jest jego przeciwieństwem.

Po trzecie, fakt, iż zło i wielki bój zostały zapoczątkowane w Niebie, budzi w umysłach racjonalnych i wolnych istot spostrzeżenie, iż konflikt ten ma przede wszystkim naturę duchową, a zatem musi mieć także duchowe rozwiązanie. Choć zło powstało bez żadnego wkładu ze strony Boga (a nawet przeciwko Niemu), usunięcie zła wymaga zaangażowania ze strony Boga. Zło z natury szkodzi żywym istotom i wszechświatu. Tylko Bóg w Jego nadnaturalnej, stwórczej mocy może wyeliminować zło zupełnie wraz z jego katastrofalnymi skutkami.

Dlatego Boży plan zbawienia nie polega jedynie na zidentyfikowaniu, pociągnięciu do odpowiedzialności, zdemaskowaniu i ukaraniu sprawców zła. Takie środki nie byłyby skuteczne ani wystarczające dla usunięcia zła z wszechświata. Bóg rozwiązuje problem grzechu biorąc jego konsekwencje na siebie jako Chrystus. Przez swoją stwórczą moc Bóg aktywnie angażuje się w eliminację zła oraz oczyszczenie i odrodzenie wszechświata.

Tematy lekcji

Ta lekcja porusza trzy zasadnicze tematy:

1. Zło i wszechświatowy konflikt powstały w doskonałym Niebie. Następnie przeniosły się na Ziemię, zapuszczając korzenie w sercach i umysłach moralnych istot stworzonych na obraz Boga.
2. Ostateczną konsekwencją zła i grzechu jest bunt przeciwko Bogu i Jego królestwu.
3. Jedyna droga do zbawienia i zakończenia wszechświatowego konfliktu wiedzie przez krzyż i wstawiennictwo Chrystusa oraz Jego stwórczą, odradzającą moc.

Część II: Komentarz

Adwentyistyczna doktryna wielkiego boju

Adwentyści dnia siódmego maja szczególne zrozumienie genezy zła i rozwiązania tego problemu. W przeciwieństwie do innych chrześcijan adwentyści nie mają fundamentalnej zasady wiary poświęconej doktrynie grzechu. Integrują raczej swoje zrozumienie grzechu z doktryną wielkiego boju. John Fowler słusznie wskazuje, że „żadna doktryna grzechu nie może być kompletna bez zrozumienia wielkiego boju między Chrystusem a szatanem, dobrem a złem. W centrum tego wielkiego boju znajdują się władza i charakter Boga. Kiedy Lucyfer podniósł bunt w Niebie przeciwko Bogu (...) i doprowadził ów bunt do kulminacji, Bóg nie miał innego wyjścia, jak usunąć z nieba upadłe anielskie zastępy” (John M. Fowler, „sin”, w: *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, red. Raoul Dederen, Hagerstown 2000, s. 241).

Choć inni chrześcijanie także w jakiś sposób wierzą w upadek Lucyfera i Adama, a także wszechświatowy konflikt między Bogiem a szatanem, adwentyści artykułują tę koncepcję w formie szczególnej doktryny wyrażonej jako fundamentalna zasada wiary nr 8: „Cała ludzkość włączona jest w wielki konflikt rozgrywający się między Chrystusem a szatanem, który dotyczy charakteru Boga, Jego prawa i władzy nad wszechświatem. Konflikt ten powstał w niebie, kiedy to stworzona przez Boga istota, obdarzona wolnością wyboru, stała się przez wywyższenie samej siebie szatanem, przeciwnikiem Boga, doprowadzając do buntu część aniołów. Szatan wprowadził na świat ducha buntu, gdy zwiódł Adama i Ewę. Ten upadek człowieka spowodował zniekształcenie obrazu Bożego w ludzkości, nieporządek w stworzonym świecie i w końcu zniszczenie świata podczas potopu. Całe stworzenie

świadczy, że ziemia stała się areną światowego konfliktu, z którego w końcu Bóg miłości wyjdzie w pełni usprawiedliwiony. Jako pomoc dla swego ludu w czasie wielkiego boju, Chrystus posyła Ducha Świętego i wiernych aniołów, aby prowadzili, strzegli i podtrzymywali go na drodze do zbawienia” (*Wierzyć tak jak Jezus*, wyd. 2, Warszawa 2007, s. 108).

Biblijna nauka o upadku ludzkości w grzech jest także przedstawiona w fundamentalnej zasadzie wiary nr 7 zatytułowanej „Natura człowieka”: „Mężczyzna i kobieta zostali stworzeni na podobieństwo Boga, z własną osobowością, obdarzeni mocą i wolnością myśli oraz czynu. Chociaż zostali stworzeni jako istoty wolne, stanowiące niepodzielną jedność ciała, umysłu i duszy, są jednak zależni od Boga we wszystkim, co dotyczy życia. Gdy nasi pierwsi rodzice okazali nieposłuszeństwo Bogu, zaprzeczyli swej zależności od Niego i stracili wysoką pozycję, jaką za łaską Boga zajmowali. Obraz Boga w nich uległ zatarciu, zaczęli podlegać śmierci. Ich potomkowie odziedziczyli tę upadłą naturę i jej konsekwencje. Rodzą się ze słabościami i skłonnościami do zła. Lecz Bóg w Chrystusie pojednał świat z sobą i przez działanie swojego Ducha przywraca skruszonym śmiertelnikom podobieństwo do Stwórcy. Ludzie są stworzeni, by przynosić chwałę Bogu, są wezwani do miłowania Go i siebie nawzajem, oraz do troszczenia się o swe otoczenie” (Tamże, s. 88).

Dwa dodatkowe aspekty adwentystycznej doktryny wielkiego boju zasługują na nasze rozważenie: (1) geneza tematu wielkiego boju i (2) jego historyczność.

Po pierwsze, temat wielkiego boju wynika z *Pisma Świętego* i leży u podstawy adwentystycznej interpretacji *Biblii* i rozwoju doktrynalnego. O interpretacji *Biblii* Ellen White napisała między innymi: „Biblia wyklada się sama. Uczniowie winni ją traktować jako całość i widzieć powiązania między poszczególnymi jej rozdziałami. Powinni w pierwszym rzędzie zdobyć wiedzę o głównej myśli ukrytej w dziele stworzenia świata, o pierwotnych zamiarach Boga wobec świata, o powstaniu wielkiego boju i dziele odkupienia. Powinni dokładnie zrozumieć, na czym polega ten bój, pojąć istnienie dwóch mocy, które walczą o najwyższą władzę. Należy umieć znajdować ślady ich działania w historii i przepowiedniach proroków od początku aż do ostatecznego wypełnienia. Uczeń powinien wiedzieć, w jaki sposób ten bój wnika w każdą fazę naszego życia, powinien zastanowić się nad tym, że obie przeciwne sobie moce wywierają wpływ i na jego życie, że on sam świadomie czy nieświadomie musi się opowiedzieć po jednej albo po drugiej stronie” (Ellen G. White, *Wychowanie*, wyd. 2, Warszawa 2010, s. 133).

Dzięki temu biblijnemu podejściu do interpretacji temat wielkiego boju został wpleciony w inne biblijne zasady wiary sformułowane przez adwentystów. Spojenie tematu wielkiego boju z adwentystycznym zrozumieniem *Biblii* zaczyna się od nauki o Bogu, który ze swej natury jest wolny, miłujący, łaskawy, sprawiedliwy, prawy i wierny. W *Piśmie Świętym* temat wielkiego boju spleta się ściśle zwłaszcza z następującymi zasadami wiary:

- (a) Nauka o stworzeniu jako wyrazie Bożej miłości, wolności i mocy.
- (b) Pochodzenie ludzkiej natury, jej obecny stan i ostateczne przeznaczenie.
- (c) Upadek ludzkości oraz utrata pierwotnej sprawiedliwości i więzi z Bogiem.
- (d) Boże dzieło zbawienia realizowane przez inkarnację, misję, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i pośredniczą służbę Chrystusa w niebiańskiej świątyni, a w przyszłości także Jego powtórne przyjście.
- (e) Boży plan odkupienia składający się z usprawiedliwienia, uświęcenia i obietnicy przyszłego uwielbienia zbawionych.
- (f) Boże powołanie Jego ludu we wszystkich okresach historii ludzkości, kulminujące się powołaniem reszty w czasach ostatecznych pośród protestanckich Kościołów celem ogłoszenia ostatniego Bożego zaproszenia miłosierdzia dla ludzkości.
- (g) Trzy fazy sądu Bożego - przedadwentowa, milenijna i wykonawcza - prowadzące do wykorzenia zła i odrodzenia tego, co zostało zniszczone przez zło.

Po drugie, wielki bój jest z natury procesem historycznym. Ponieważ tradycyjne chrześcijaństwo przyswoiło greckie założenia i koncepcje filozoficzne, takie jak między innymi niematerialna natura nieba, nie powiązana z czasem ani przestrzenią, wielu chrześcijan interpretuje biblijne nawiązania do wszechświatowego konfliktu i upadku ludzkości w grzech jako alegorie i teologiczne mity. Jednak adwentystyczna historyczno-gramatyczna metoda interpretacji *Biblii* przedstawia Boga jako oświadczenie i historycznie zaangażowanego w dzieje upadku ludzkości w grzech oraz historię zbawienia. Bóg, Lucyfer, aniołowie - zarówno sprawiedliwi jak i zbuntowani - Adam i Ewa oraz ich upadek w grzech to realne, historyczne postacie i wydarzenia. Jezus mówił o szatanie jako rzeczywistej, historycznej postaci - jak o kimś, kogo znał przed powstaniem świata, i kto stał się inicjatorem zła i grzechu. Jezus powiedział kiedyś faryzeuszom, że zachowują się nie jak dzieci Abrahama (J 8,39-40) ani jak dzieci Boże (J 8,41-42), ale jak dzieci „diabła”, który „był mężobójcą od początku i w prawdzie nie wytrwał, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8,44).

Jan w *Apokalipsie* także przedstawia zarówno diabła jak i wszechświatowy konflikt wszczętych przez niego jako postać i proces historyczny. Idąc za przykładem Jezusa, Jan przedstawia diabła jako „węża starodawnego, zwanego diabłem i szatanem, który zwodzi cały świat” (Ap 12,7-9), inicjatora wojny, zła i zwiedzenia zarówno w Niebie jak i na Ziemi. Bezpośredni kontekst Ap 12,7-9 sugeruje, że apostoł Jan uważał diabła i wszechświatowy

konflikt za historyczną osobę i proces - tak samo jak postrzegał Boga jako rzeczywistego i osobowego (Ap 12,5-6.10.17). Tak samo też zapatrywał się na narodziny i wniebowstąpienie Jezusa (Ap 12,5) jako historyczne na równi z istnieniem Kościoła i prześladowaniami (Ap 12,1.6.11.13-15). Jednocześnie też podkreślał historyczność śmierci Jezusa na krzyżu i zbawienia oferowanego grzesznikom przez Jego krew (Ap 12,11). Nie wiemy dokładnie, kiedy rozegrał się konflikt w Niebie, ale możemy śmiało zakładać, że rozpoczął się „przed stworzeniem Adama i Ewy i był tak samo historyczny jak upadek ludzi w grzech za namową tego samego szatana” (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, s. 241-242).

Część III: Zastosowanie

Omówcie razem poniższe pytania:

1. Co ludzie w twojej kulturze myślą o istnieniu konfliktu między dobrem a złem w świecie i społeczeństwie? Jak rozumieją pochodzenie zła? Czy wierzą, że zło kiedyś przeminie? Dlaczego w to wierzą albo dlaczego w to nie wierzą? Czy porzucili nadzieję na to, że zło będzie miało kres? Jeśli tak, dlaczego? Być może sądzą, że zło będzie trwać wiecznie, a może nawet jest niezbędne w celu zachowania swego rodzaju równowagi we wszechświecie i historii. Jeśli tak, wyjaśnij, dlaczego mogą tak myśleć. Jak możesz się dzielić z nimi biblijnym spojrzeniem na kwestię zła?

...

2. W jaki sposób różne teorie pochodzenia konfliktu między dobrem a złem wpływają na pojmowanie ludzkiej moralności i odpowiedzialności? Weźmy na przykład teorię ewolucji. Jak teoria ta wpływa na zrozumienie pochodzenia zła i pojmowanie ludzkiej moralności? Jakie inne teorie pochodzenia zła obecne w twojej kulturze możesz przytoczyć?

...

3. Pomyśl, w jaki sposób możesz opisywać i objaśniać ludziom w twoim środowisku adwentystyczną naukę o pochodzeniu zła, wielkim boju i biblijnej nadziei. Jak możesz się dzielić biblijnymi prawdami z przyjaciółmi, sąsiadami i kolegami z innych wyznań chrześcijańskich, a także wyznawcami innych religii, filozofii i światopoglądów? Jakie elementy zawarłbyś w planie twojego opisu wielkiego boju?

	MATERIAŁY DLA NAUCZycIELI • Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”. • Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. www.adwent.pl dział: Studium biblijne	KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZycIELI • Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblij w szkole sobotniej. • Propozycje dodatkowych zajęć. • Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium. • Wspólnota, modlitwa każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia
---	--	---